PODPIS ZAUFANY
ROBERT
FURMAN
28.10.2026 09:54:48 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

POLITYKA OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZ

W PARAFII
Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

CEL POLITYKI

OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM W PARAFII **Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy**

JEST:

1) potwierdzenie stosowania **STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM** przyjętych w Parafii;

2) zapewnienie dzieciom i młodzieży harmonijnego rozwoju w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku.

§ 2 w Parafii **Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy**

1. Osoba kierująca Parafią wyznacza panią **Małgorzatę Paster** na koordynatora ds. standardów ochrony małoletnich w Parafii.

2. Z koordynatorem można skontaktować się osobiście: **tel. kom. +48 501 328 600** lub pisząc e-maila pod adres**: Mpaster6@gmail.com**.

§ 3

Ilekroć w POLITYCE OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM jest mowa o:

1) Parafii – należy przez to rozumieć Parafię **Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy** , rozumianą jako teren i zespół budynków pod tym adresem oraz osoby w nich przebywające;

2) POLITYCE – należy przez to rozumieć POLITYKĘ OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM w Parafii;

3) dziecku, małoletnim – należy przez to rozumieć osobę w wieku do lat 18, która uczęszcza do Parafii;

4) wychowawcach – należy przez to rozumieć pełnoletnie osoby prowadzące zajęcia formacyjne w Parafii, które mogą mieć kontakt z małoletnimi;

5) pracownikach – należy przez to rozumieć osoby zatrudnione w Parafii oraz pracujące w niej w ramach umów cywilnoprawnych i porozumień wolontariackich, które mogą mieć kontakt z małoletnimi;

6) rodzicach – należy przez to rozumieć rodziców, a także prawnych opiekunów dziecka oraz osoby (podmioty) sprawujące pieczę zastępczą nad dzieckiem;

7) osoba kierująca Parafią – należy przez to rozumieć ks. Proboszcza lub administratora Parafii;

8) krzywdzeniu - należy przez to rozumieć każde zamierzone lub niezamierzone działanie lub zaniechanie na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym wychowawcy, pracownika, rodzica lub innego małoletniego, a także zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie;

9) uszczerbek na zdrowiu – należy przez to rozumieć uszkodzenie ciała, np. złamanie, wybicie zęba, zranienie, pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa itp.;

10) prokuraturze – należy przez to rozumieć prokuraturę rejonową właściwą według miejsca zaistnienia przestępstwa;

11) sądzie opiekuńczym – należy przez to rozumieć Sąd Rejonowy, Wydział Rodziny i Nieletnich właściwy z uwagi na miejsce zamieszkania dziecka;

12) przestępstwie – należy przez to rozumieć w szczególności przestępstwa określone w Kodeksie Karnym;

13) przemocy domowej – należy przez to rozumieć, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,

b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,

c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,

d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,

e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

14) zagrożeniu dobra osoby małoletniej – należy przez to rozumieć przypadki, w których istnieją uzasadnione powody do podejrzenia, że małoletni może być narażony na jakiekolwiek formy zaniedbania, przemocy domowej czy inne trudne do zdefiniowania sytuacje. Katalog możliwych sytuacji będących zagrożeniem dobra małoletniego jest otwarty. **Przykładowo może to być:**

a) zaniedbanie potrzeb życiowych, takich jak: prawidłowa higiena, żywienie dostosowane do wieku, zapewnienie odpowiedniej odzieży,

b) zaniedbanie potrzeć emocjonalnych i psychicznych osoby małoletniej (pozostawianie bez opieki lub w takiej sytuacji, że coś jej zagraża, sprawowanie opieki pod wpływem alkoholu),

c) niewypełnianie zaleceń lekarskich,

d) stosowanie kar fizycznych,

e) surowe dyscyplinowanie małoletniego przez rodziców lub opiekunów,

f) niestosowanie się do zaleceń jednostki oświatowej co do pomocy psychologiczno-pedagogicznej małoletniemu,

g) sytuacja, gdy wiadomo, że w rodzinie jest założona Niebieska Karta, ale potrzeby małoletniego nadal nie są zaspokajane i jego sytuacja nie uległa poprawie,

h) sytuacja, gdy pomimo zastosowanej procedury i dostępnych środków wychowawczych podopieczny jednostki kontynuuje działania naruszające bezpieczeństwo; dodatkowo, gdy rodzice/opiekunowie prawni odmawiają współpracy z jednostką, oraz szczególnie w sytuacji, gdy jednostce znane są inne przejawy demoralizacji,

i) konflikty okołorozwodowe zagrażające dobru małoletniego,

15) demoralizacji – należy przez to rozumieć w szczególności:

a) dopuszczenie się czynu zabronionego (czyli zachowania o znamionach określonych w ustawie karnej jako wykroczenie lub przestępstwo),

b) naruszanie zasad współżycia społecznego,

c) uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki,

d) używanie alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, ich prekursorów, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych.

ROZDZIAŁ 2

ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY MAŁOLETNIMI A WYCHOWAWCAMI I PRACOWNIKAMI

§ 4

1. Wychowawcy i pracownicy w ramach wykonywanych aktywności zwracają uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia małoletnich.

2. Znajomość czynników ryzyka i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwiają:

a) identyfikowanie osób małoletnich, które są bardziej narażone na krzywdzenie,

b) przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.

3. Znajomość symptomów krzywdzenia małoletnich i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwia:

a) identyfikowanie osób małoletnich, które są krzywdzone,

b) przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.

4. W przypadku podjęcia przez wychowawcę lub pracownika podejrzenia, że osoba małoletnia jest narażona na krzywdzenie lub krzywdzona ze strony wychowawcy lub pracownika, należy zareagować zgodnie z procedurą interwencji wskazaną w niniejszej POLITYCE.

§ 5

Wychowawcy i pracownicy monitorują sytuację, dobrostan osoby małoletniej i udzielają wsparcia:

1) małoletniemu, wobec którego zaistniało podejrzenie krzywdzenia lub doszło do skrzywdzenia, a także jego rodzinie;

2) innym małoletnim, będącym świadkami przemocy;

3) małoletniemu, który jest podejrzany o krzywdzenie lub krzywdził innego małoletniego.

§ 6

Każdy wychowawca i pracownik:

1) docenia i szanuje, uwzględnia potrzeby i działa w interesie małoletniego;

2) nie stosuje żadnej z form przemocy, nie faworyzuje nikogo;

3) ujawnia dane wrażliwe i inne informacje dotyczące osoby małoletniej tylko osobom uprawnionym, gdy wynika to z sytuacji małoletniego;

4) nawiązuje z osobą małoletnią relacje wynikające z charakteru wykonywanej pracy (nie nawiązuje relacji seksualnych ani innych o niewłaściwym charakterze, w tym uwagi, żarty, zachowania, gesty lub udostępnianie małoletnim nieodpowiednich treści, substancji psychoaktywnych);

5) reaguje niezwłocznie, zgodnie z przyjętymi procedurami, na niewłaściwe zachowania innych wobec małoletniego.

§ 7

Zasady bezpiecznych relacji z osobami małoletnimi dostosowane są do realiów funkcjonowania Parafii i dotyczą następujących obszarów:

1) kontakt fizyczny z małoletnim;

a) reagowanie na potrzeby emocjonalne np. poprzez przytulenie się do dorosłego; kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji,

b) stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach, gdy zachowanie małoletniego nosi znamiona agresji:

- małoletni zagraża własnemu życiu lub zdrowiu,
- małoletni zagraża zdrowiu lub życiu kogoś z otoczenia,
- małoletni podejmuje próby dewastacji mienia placówki, a przy tym nie reaguje na polecenia słowne wychowawcy lub pracownika, wówczas wychowawca lub pracownik, pod którego opieką jest osoba małoletnia, może rozdzielić zwaśnionych, przytrzymać w bezpieczny sposób,

c) bezpośredni kontakt fizyczny jest również uprawniony w sytuacji, gdy konieczne jest podjęcie działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.),

d) niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie itp.),
- seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);

2) komunikacja werbalna z osobą małoletnią – nie może:

a) wzbudzać w małoletnim poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk),

b) obniżać, niszczyć poczucia wartości (wyzwiska, krzyk, reakcja nieadekwatna do sytuacji),

c) upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie),

d) naruszać granic (niezachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym).

3) równe traktowanie, w tym obszarze niedozwolone jest:

a) wyłączne skupianie uwagi na wybranych podopiecznych z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych,

b) nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych,

c) nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań – nieadekwatne do możliwości i wieku,

d) zwalnianie z wykonywania obowiązków – w nieuzasadnionych sytuacjach,

e) godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową,

f) godzenie się na dominację w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad,

g) przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych podopiecznych przez silniejszych;

4) kontakty bezpośrednie i online z osobą małoletnią poza Parafią powinny:

a) być wcześniej omówione w osobą kierującą Parafią, mieć zaakceptowany plan, cel i czas,

b) być ściśle powiązane z wykonywaniem zadań formacyjnych i opiekuńczo-wychowawczych (np. towarzyszenie w realizowanych poza jednostką ważnych dla małoletniego wydarzeniach wymagających wsparcia wychowawcy lub pracownika, zorganizowane przez Parafię wycieczki, wyjścia i wyjazdy), Niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez wychowawcę lub pracownika własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym;

5) transport, przemieszczanie się i warunki noclegowe:

a) organizacja transportu, noclegu poza Parafią powinna być uzasadniona (np. wyjazd na wycieczkę),

b) opieka nad małoletnimi w sytuacjach kilkudniowych wyjazdów powinna być zapewniona przez więcej niż jedną osobę,

c) przy organizacji noclegu i zakwaterowania brane są pod uwagę pokrewieństwo, relacje i płeć podopiecznych;

6) czynności higieniczno-pielęgnacyjne:

a) mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu,

b) wykonywane są w odpowiednich warunkach, zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach,

c) niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność,

d) aktywność wychowawcy lub pracownika powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona,

e) ingerencje w sytuacjach wychowawczo wątpliwych powinny być stopniowalnie poprzedzone kontaktem słownym, odbywać się w miarę możliwości w obecności osób trzecich i być jednoznacznie uzasadnione (zagrożenie dobra lub bezpieczeństwa małoletniego, grupy);

7) dyscyplinowanie osoby małoletniej definiowane jako narzędzie „informacji zwrotnej", komunikujące dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna, dyscyplina ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka, wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji, niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania, mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

a) fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie; uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych – pozbawianie snu, pokarmu, itp., prace fizyczne nieadekwatne do możliwości, dopuszczanie się zachowań o charakterze seksualnym),

b) psychicznej (dominacja poprzez krzyk, groźby, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych, np. bezpieczeństwa, przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny).

ROZDZIAŁ 3

Procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

§ 8

Koordynator, wychowawca lub pracownik, po powzięciu podejrzenia krzywdzenia lub informacji o krzywdzenia małoletniego na terenie Parafii lub w ramach aktywności Parafii przez wychowawcę, pracownika, innego dorosłego, rodziców dziecka, lub innego małoletniego, względnie pozyskaniu takiej informacji od innych osób, rodziców, w tym rodziców małoletniego, niezwłocznie interweniuje i zatrzymuje krzywdzenie, następnie informuje o tym osobę kierującą Parafią i koordynatora oraz sporządza Kartę interwencji (Załącznik nr 1).

§ 9

W każdym przypadku małoletni zostaje niezwłocznie otoczony opieką i wsparciem, według potrzeb i możliwości Parafii.

§ 10

W związku z podejrzeniem krzywdzenia lub uzyskania informacji o krzywdzeniu małoletniego przez wychowawcę lub pracownika, osoba kierująca Parafią niezwłocznie izoluje małoletniego od potencjalnego sprawcy oraz w przypadku podejrzeń o popełnienie przestępstwa na szkodę

małoletniego zawiadamia policję lub prokuraturę i podejmuje dodatkowe kroki jako osoba odpowiedzialna za Parafię.

§ 11

Osoba kierująca Parafią lub koordynator zawiadamia rodziców o incydencie, na miarę swojej wiedzy informuje o stanie małoletniego oraz w miarę potrzeby, o konieczności interwencji medycznej lub psychologicznej.

§ 12

1. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) i życie małoletniego jest zagrożone ze strony wychowawcy lub pracownika, należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 (alarmowy), 997 (policja) lub 999 (pogotowie ratunkowe).

2. Zawiadomienia służb dokonuje wychowawca lub pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu, a następnie informuje osobę kierującą Parafią, koordynatora i rodziców oraz wypełnia wymienioną w § 8 Kartę interwencji (Załącznik nr 1).

3. Kolejne kroki postępowania w tej sytuacji leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 1.

§ 13

W przypadku, gdy źródłem krzywdzenia lub podejrzanymi o krzywdzenie są rodzice, w szczególności w sytuacji podejrzenia przemocy domowej lub zaniedbywania małoletniego osoba kierująca Parafią lub koordynator, jeżeli zachodzi taka potrzeba, po ocenie sytuacji, zawiadamia niezwłocznie właściwe instytucje i organy (policję, prokuraturę, sąd opiekuńczy, ośrodek pomocy społecznej) w celu wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

§ 14

1. Po ustaleniu, że problem krzywdzenia przez rodziców nie wymaga zawiadomienia właściwych instytucji i organów zgodnie z § 13, koordynator, w porozumieniu z osobą kierującą Parafią, organizuje spotkanie z rodzicami małoletniego, w obecności wychowawcy lub pracownika, który zgłosił incydent.

2. Podczas spotkania, o którym mowa w ust. 1, zostają określone sposoby wsparcia i reagowania z uwagi na sytuację małoletniego. Ze spotkania sporządza się notatkę/protokół.

§ 15

Koordynator we współpracy z osobą kierującą Parafią przygotowują propozycję objęcia małoletniego pomocą i wsparciem, na miarę potrzeb oraz możliwości Parafii.

§ 16

Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub odmawiają podjęcia działań proponowanych przez Parafię, mimo trudnej sytuacji małoletniego, koordynator lub osoba kierująca Parafią niezwłocznie zawiadamia – w zależności od sytuacji – odpowiednie instytucje pomocowe (pomoc społeczna), opiekuńcze (sąd opiekuńczy) lub karne (policja lub prokuratura).

§ 17

1. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) i życie małoletniego jest zagrożone ze strony rodzica, należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 (alarmowy), 997 (policja) lub 999 (pogotowie ratunkowe).

2. Zawiadomienia służb dokonuje wychowawca lub pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu, a następnie informuje osobę kierującą Parafią, koordynatora i rodziców oraz wypełnia wymienioną w § 8 Kartę interwencji (Załącznik nr 1).

3. Kolejne kroki postępowania w tej sytuacji leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 1.

§ 18

1. Wszelkie przejawy przemocy, agresji, w tym fizycznej na szkodę małoletniego ze strony innego małoletniego powinny być niezwłocznie przerwane przez wychowawcę, pracownika lub inne osoby będące świadkami incydentu.

2. Za niewłaściwe traktuje się następujące zachowania pomiędzy małoletnimi:

a) krzyczenie, lekceważenie, obrażanie, wyśmiewanie, wykluczanie z grupy,

b) używanie języka nienawiści i tzw. hejtu,

c) bicie, szturchanie, popychanie lub w inny sposób naruszanie nietykalności fizycznej, względnie używanie jakiejkolwiek przemocy,

d) nagrywanie, rozpowszechnianie wizerunku bez wyraźnej zgody danej osoby,

e) wyrażanie negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu osoby,

f) zabieranie, ukrywanie rzeczy innych osób,

g) spożywanie alkoholu, wyrobów tytoniowych, nielegalnych substancji, zachęcanie do ich spożycia.

§ 19

Zespół wychowawców pracujących z małoletnim podejmuje niezwłocznie działania mające na celu zniwelowanie przejawów agresji, przemocy, a także wszelkich niewłaściwych zachowań małoletnich, jeżeli zachodzi taka potrzeba także we współpracy z instytucjami i organizacjami udzielającymi pomocy młodzieży, poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, w tym specjalistycznymi.

§ 20

Jeżeli osoba kierująca Parafią we współpracy z koordynatorem i zespołem wychowawców stwierdzi taką konieczność, wówczas powiadamia instytucje i organy zewnętrzne (instytucje pomocy społecznej, policję, sąd opiekuńczy) o zaistniałej sytuacji.

§ 21

1. Koordynator, w porozumieniu z osobą kierującą Parafią, organizuje spotkanie z rodzicami małoletniego, który dopuszcza się krzywdzenia innego małoletniego, w obecności wychowawcy lub pracownika, który zgłosił incydent.

2. Podczas spotkania zostają określone sposoby reagowania na zachowania małoletniego. Ze spotkania sporządza się notatkę/protokół.

§ 22

W przypadku braku współpracy rodziców, małoletniego podejrzanego o krzywdzenie lub krzywdzącego innego małoletniego, z Parafią, osoba kierująca Parafią we współpracy z koordynatorem, po ocenie sytuacji, podejmuje decyzję o ewentualnym zawiadomieniu organów zewnętrznych (pomocy społecznej, policji, sądu opiekuńczego).

§ 23

W przypadku przemocy rówieśniczej, innych niepokojących zachowań ze strony małoletnich pomocą i wsparciem należy objąć również małoletnich będących jej inicjatorami oraz małoletnich świadków zdarzenia, na miarę potrzeb oraz możliwości Parafii.

§ 24

1. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) i życie małoletniego jest zagrożone ze strony innego małoletniego, należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 (alarmowy), 997 (policja) lub 999 (pogotowie ratunkowe).

2. Zawiadomienia służb dokonuje wychowawca lub pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu, a następnie informuje osobę kierującą Parafią, koordynatora i rodziców oraz wypełnia wymienioną w § 8 Kartę interwencji (Załącznik nr 1).

3. Kolejne kroki postępowania w tej sytuacji leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 1.

§ 25

Parafia prowadzi działania wychowawczo-profilaktyczne w celu zapobiegania i uświadamiania niewłaściwych zachowań, przemocy i innych form krzywdzenia małoletnich.

ROZDZIAŁ 4

MONITORING POLITYKI

§ 26

1. Osobą odpowiedzialną za monitoring POLITYKI w Parafii jest osoba kierująca Parafią, działająca we współpracy z koordynatorem.

2. POLITYKA podlega monitorowaniu i modyfikowaniu podczas bieżącej aktywności Parafii (według potrzeb) oraz obowiązkowej weryfikacji co 2 lata.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest odpowiedzialna za:

1) monitorowane realizacji POLITYKI – w tym zakresie ustala:

a) sposoby weryfikacji (np. rozmowy, analiza Kart interwencji, wnioski z dotychczasowego monitorowania),

b) terminy jej przeprowadzenia, we współpracy z koordynatorem, wychowawcami i pracownikami,

c) wnioski z przeprowadzonej weryfikacji (które powinny zostać udokumentowane pisemnie i przedstawione koordynatorowi, wychowawcom i pracownikom) stanowią wytyczne do podniesienia jakości procedur i działań.

2) reagowanie na sygnały naruszenia POLITYKI;

3) ocenę POLITYKI w celu zapewnienia jej dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami;

4) proponowanie zmian w POLITYCE;

5) przyjmowanie zgłoszeń i propozycji zmian lub poprawek w POLITYCE (zwłaszcza od koordynatora, wychowawców, pracowników lub rodziców);

6) prowadzenie Rejestru zdarzeń krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletnich na podstawie Kart interwencji.

4. Osoba, o której mowa w ust. 1 sporządza na tej podstawie co 2 lata Sprawozdanie z monitoringu, które jest przechowywane wraz z innymi dokumentami Parafii.

5. Osoba kierująca Parafią wprowadza do POLITYKI niezbędne zmiany i ogłasza je w sposób przyjęty dla prowadzenia w życie niniejszej POLITYKI koordynatorowi, wychowawcom i pracownikom.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 27

1. POLITYKA wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla koordynatora, wychowawców i pracowników, w szczególności poprzez przekazanie jej tekstu w wersji drukowanej lub elektronicznej.

3. Niezależnie od powyższych sposobów ogłaszania POLITYKI zostaje ona udostępniona również poprzez zamieszczenie jej na stronie internetowej Parafii.

4. Zapisy zawarte w POLITYCE obowiązują wychowawców i pracowników Parafii.

5. Każdy wychowawca i pracownik ma obowiązek zapoznać się z POLITYKĄ, a znajomość jej treści potwierdza własnoręcznym podpisem na odpowiednim oświadczeniu (Załącznik nr 2).

Oświadczenia wychowawców i pracowników przechowuje się wraz z innymi dokumentami Parafii.

ZAŁĄCZNIK NR 1

Karta interwencji w ramach Polityki ochrony małoletnich w Parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy

- Imię i nazwisko osoby dokonującej interwencji: …….
- Funkcja w Parafii: ……..
- Imię, nazwisko i wiek osoby małoletniej: ……
- Źródło informacji o możliwości krzywdzenia (jeżeli można je podać), w tym obserwacja własna: ……..
- Przyczyna interwencji (czas, miejsce, forma możliwego krzywdzenia): ……
- Działania podjęte przez osobę dokonującą interwencji: …….
- Data czytelny podpis osoby dokonującej interwencji …….

ZAŁĄCZNIK NR 2

Oświadczenie wychowawcy lub pracownika w Parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy

- Warszawa, dnia ……
- Imię i nazwisko: ……..
- Funkcja w Parafii ……
- Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że zapoznałem się z Polityką ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii **Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie- Płudy** i zobowiązuję się do jej przestrzegania.
- czytelny podpis ……